

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 244/2024
15.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Петровића, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Београду Кж1 710/23 од 01.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 15.03.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Петровића, поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Београду Кж1 710/23 од 01.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К 1270/22 од 21.06.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци, с тим да ће се изречена казна извршити на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује у Београду, улица ..., уз примену електронског надзора, осим у случајевима прописаним чланом 23. и 24. Закона о извршењу ванзаводских санкција и мера, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, остатак изречене казне издржаваће у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом, на основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљени АА је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 710/23 од 01.11.2023. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Петровића, преиначена је пресуда Другог основног суда у Београду К 1270/22 од 21.06.2023. године и то само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Београду окривљеном АА изрекао условну осуду, тако што му је утврдио казну затвора

у трајању од 6 месеци и истовремено одредио да се иста неће извршити уколико окривљени за време проверавања од 2 године не учини ново кривично дело, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а пресуда Другог основног суда у Београду К 1270/22 од 21.06.2023. године, потврђена.

Против другостепене пресуде захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Душан Петровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду укине и предмет врати Вишем суду у Београду на поновно одлучивање по жалби браниоца окривљеног изјављеној на првостепену пресуду.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажне пресуде против које је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да је у жалби на првостепену пресуду указано на битну повреду одредаба кривичног поступка, јер је првостепени суд на главном претресу саслушао оштећеног ББ, али није поверовао његовом исказу, већ је користио као доказ његову изјаву дату током претходног поступка дана 24.06.2019. године, што је незаконит доказ, јер је Друго основно јавно тужилаштво у Београду саслушало оштећеног у претходном поступку, а да није доставило позив тада осумњиченом АА, ни његовом браниоцу, што је било дужно да учини у смислу члана 300. став 1. ЗКП. У захтеву се даље наводи да је оштећени сам изјавио да је приликом саслушања код тужиоца био надрогиран, није имао личну карту и да је тужилац сам уносио у записник шта је хтео, због чега је овај записник незаконито сачињен.

Из списка предмета произилази да је на записнику о главном претресу сачињеним пред Другим основним судом у Београду у предмету К 1270/22 од 29.05.2023. године, саслушан сведок оштећени ББ и да је у свом исказу навео да се критичном приликом посвађао са окривљеним, да су се вређали, плували и одгуривали, али да је окривљени отишао, а да се он „будући да је био дрогиран саплео и пао на цигле од чега је поломио руку, након чега је отишао у Ургентни центар... и рекао да му је АА поломио руку, што није било тачно“, након чега је оштећеном прочитан исказ дат пред Другим основним јавним тужилаштвом у Београду дана 24.06.2019. године и након чега је оштећени рекао да то што је рекао у тужилаштву није тачно и да је то била његова наркоманска инсинуација... да не оспорава да је записник у тужилаштву потписао и да је исказ који му је предочен дао“.

По налажењу Врховног суда, сведок оштећени ББ саслушан је на главном претресу, па су процесни недостаци саслушања овог сведока-оштећеног пред Другим основним јавним тужилаштвом, конвалидирани, с обзиром да је његовим саслушањем на главном претресу омогућено право на одбрану окривљеног, па је овај доказ изведен у свему у складу са начелом непосредности и контрадикторности. Чињеница да је на саслушању на главном претресу сведок-оштећени ББ изменио свој исказ, у односу на

онај који је дао пред тужилаштвом, оставља могућност суду да оба исказа овог сведока цени у целини, у контексту одбране окривљеног и других изведених доказа и о томе заузме став, што је у конкретном случају и учињено.

Имајући у виду да је повреда члана 300. став 1. ЗКП учињена приликом саслушања оштећеног сведока ББ пред Другим основним јавним тужилаштвом у Београду конвалидирана исказом овог сведока оштећеног датим на главном претресу, по налажењу Врховног суда, побијана пресуда није обухваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**